

**Subject to change.
Translation of advance
text.**

**Read the speech online:
www.bundespraesident.de**

Berlin, 22/04/2024
Page 1 of 2

**Federal Cumhurbaşkanı Frank-Walter Steinmeier'in
Sirkeci Garı ziyareti çerçevesinde öğle yemeği vesilesiyle
yaptığı konuşma,
İstanbul, 22 Nisan 2024**

„Peronda duruyorum: Anlaşılmaz sesler kulaklarımın içine girerek orada yer ediyorlar. Titreyen bacaklarımın arasındaki ahşap bavulun içinde dünyalar, dünyalar var... Dünya ne kadar da küçük!”

Dinçer Güçyeter "Bizim Almanya Masalımız" adlı kitabında işte bu şekilde annesi Fatma'nın Almanya'ya nasıl geldiğini anlatıyor. Onu tren istasyonunda, elinde bavuluyla, endişeli, yeni ve yabancı bir dünyada biraz da kaybolmuş bir genç kız olarak hayal edebilirsiniz.

Bu tren istasyonunda genç Fatma'nın gibi pek çok hikâye başladı. Hikayeleri merak ve korku hakkındaydı. Yüz binlerce Türk, 1960'lı yıllarda misafir işçi olarak Almanya'ya gitmek üzere buradan yola çıktı: İstanbul'dan aktarmasız olarak doğrudan Münih'e."Dünya ne kadar da küçük!"

Sirkeci tren garı bilinmeyene doğru yola çıkışın simgesidir. Bilinmeyene doğru yapılan bu yolculuğun sonunda onları vatan hasreti, mahrumiyet ve zorluklar bekliyordu. Ve o kadar çok yeni şey vardı ki: Yeni bir dil, yeni komşular ve iş arkadaşları, yeni bir kültür. Şöyle de diyebiliriz: Umut ve başarısızlık arasında yeni bir hayat. Bugün ülkemizde toplumumuzu birlikte şekillendiren yaklaşık üç milyon Türkiye kökenli insan yaşıyor. Ülkemizi bizimle birlikte inşa ettiler, ülkemizi güçlü kıldılar ve toplumumuzun kalbinde yer alıyorlar. Türkiye'yi ziyaretimde bana eşlik eden konuklardan bazıları bunun bir örneğidir: Ekonomi ve siyaset, sanat ve edebiyat, film ve gastronomi dünyasından etkileyici şahsiyetler. Birçoğu Sirkeci tren garını kendi ailelerinin hikayelerinden tanıyor.

Bu tren istasyonu iki ülke arasındaki yakın bağları temsil ediyor. Alman mimar August Jachmund tarafından tasarlanan gar, Doğu ile Batı'yı birbirine bağlayan Orient Express'in son durağıydı.

Ancak şunu da unutmamalym: Türk-Alman göç tarihi sadece tek yönlü ilerlemedi. Yoksulluk ve işsizlik 19. yüzyılda Almanya'daki zanaatkârları Anadolu'ya sürükledi. Boğaziçi Almanları burada açık kollarla karşılandı. Bugün dördüncü ve beşinci nesiller olarak Türkiye'de yaşıyorlar. Ve tarihimizin en karanlık döneminde birçok Alman sanatçı ve entelektüel Türkiye'ye sığındı.

Bir yanda Almanlar 1930'larda yeni başkent Ankara'nın tasarlanmasına ve inşa edilmesine destek olurken, diğer yanda 1960'lardan itibaren genç Alman Cumhuriyeti'nin ekonomisinin kurulmasına yardım eden ve şimdi dört kuşaktır refahımıza önemli bir katkıda bulunanlar Türkiye'den gelen misafir işçilerdi. Almanya'da bir ay sonra Federal Cumhuriyetimizin 75. doğum gününü kutladığımızda, bunu Türk-Alman göçmenlerin milyonlarca hikâyesinin tarihimizin bir parçası olduğu bilinciyle kutlayacağız. Onlar göçmen geçmişi olan insanlar değil, Almanya göç geçmişi olan bir ülke. Bu nedenden ötürü Federal Anayasanın yıldönümünden önce Türkiye'yi bir kez daha ziyaret etmek benim için önemliydi. Çünkü burada gördüğümüz ve duyduğumuz hikayeler hem Türk tarihinin bir parçası hem de Alman tarihinin bir parçasıdır. Onlar bizi biz yapan şeylerin bir parçası.

Bugün mesafeler arasında ve hatta bazı farklılıkları aşarak köprü kuran bu özel ve yoğun ilişkilerdir. Bu ilişkilerin ne kadar önemli olduğu özellikle kriz zamanlarında görülüyor. Türkiye'nin güneydoğusunda meydana gelen yıkıcı depremin ardından özellikle Almanya'da büyük bir dayanışma yaşandı. Almanya, en büyük ikili katkıyı yaparak, insani yardım için yardım malzemeleri ve para sağladı. Özel şahıslar da hemen yardım sağladı ve bağış yaptı. Yarın Gaziantep'in harap olmuş bölgesini ziyaret ederek deprem mağdurları ve yardım çalışanlarıyla bir araya geleceğiz. Bu ziyarete çok önem veriyorum.

Henüz buraya geledi çok olmadı ama şimdiden şunu söyleyebilirim: Buraya Alman olarak gelen herkes açık kollarla karşılanıyor. Bunun sebebi yalnızca Türk konukseverliği değil. Esasen günlük hayatın her yerinde hissedebileceğiniz yakın insani bağlardan kaynaklanıyor. Burada hemen herkesin Almanya'da bir amcası, bir kuzeni ya da uzaktan bir akrabası var. Herkesin Almanya hakkında anlatacak bir hikayesi var. Eminim hepiniz Almanya adlı harika filmi izlemiştirsinizdir. Her yıl bu güzel ülkeye gelen beş milyon Alman turist, bu bağların ne kadar yakın olduğunu gösteriyor. Ve dünyadaki en büyük Alman topluluklarından biri olan Türkiye'deki 50.000 kadar Alman da burada iz bırakıyor.

Bu nedenle, ziyaretimize Sirkeci tren garından başlamamız bir tesadüf değil. Belki buraya artık turistler ulaşmıyor. Buradan Avrupa'ya bir tren gitmiyor. Ancak bu tren istasyonu, birlikte paylaştığımız onlarca yıllık bağlarımızın, insandan insana olan bağlarımızın taştan sembolüdür.

Şu anki konu da bu: Burada olduğunuz için hepinize teşekkür ederim, sizinle sohbet etmekten mutluluk duyuyorum.